fotbal

3-3 CU ITALIA, UN REZULTAT ONORABIL ÎN PALMARES

(Urmare din pag. 1)

tudinea forțelor, fiind departe de a-și fi spus, fiecare, ultimul cuvînt în arena internațională. Și alături de ei (coloana vertebrală a echipei), **Ferruccio Valcareggi** a așezat elemente tinere, autentificate în durul campionat al Italiei, pe **Spinosi, Marchetti, Agroppi** și **Causio,** reprezentanți străluciți ai „noului val", dornici cu toții de afirmare în națională.

★

Din acest amestec de experiență și tinerețe, de valoare certificată și de dorință de a prinde un loc într-una din cele mai puternice echipe ale continentului nostru, a rezultat, sîmbătă, un adversar incomod pentru tricolori ; incomod, mai ales, prin marcajul pe care-l aplică — om la om în propria jumătate de teren — manieră acuzată de fotbaliștii noștri, de altfel, ori de cîte ori au avut de-a face cu ea. Așa s-au petrecut lucrurile și acum, cînd fiecare component al liniei noastre de atac a avut lîngă el un apărător-jandarm care l-a urmărit pas cu pas. Și, totuși, nici „betonul italian" nu este inexpugnabil. O demarcare rapidă, conjugată cu o pasă dată la timp, poate desface cel mai riguros sistem defensiv, așa cum s-a văzut, nu o dată, și pe parcursul acestei partide : la faza din min. 3, cînd, la centrarea precisă executată de Lucescu de pe aripa stîngă, **Dobrin** s-a aflat la un pas de deschiderea scorului (dar a reluat defectuos) ; la excelenta pasă a lui Dobrin (min. 24) la care **Sătmăreanu** (urcat, pe un culoar central, în atac) s-a trezit singur cu Zoff (însă n-a reușit să-l învingă, speriindu-se de faptul că i-a micșorat unghiul) ; la centrarea aceluiași Lucescu (min. 39), care l-a găsit liber, în careu, pe **Dobrin,** însă piteșteanul a ratat încercarea de volé ; la faza-gol (min 59), cînd **Domide,** scăpat o fracțiune de secundă, a reluat cu capul, în plasă, centrarea lui Sătmăreanu ; în sfîrșit, la faza din min. 65, cînd lui **Radu Nunweiller** (servit în „16"-le advers de Dobrin) i-a fost frică să încerce volé-ul, execuția cea mai indicată în clipa aceea.

Iată faze-exemplu, care pledează pentru **JOCUL DIRECT pe care fotbaliștii noștri (nu numai cei din lot) trebuie să și-l însușească la perfecțiune, fiind una din principalele modalități de rezolvare eficientă a acțiunilor ofensive, în condițiile actuale, cînd „apărările beton" îi pun pe înaintași în situații de criză de timp și, deci, și de spațiu de manevrare.**

★

Acest joc direct, capitol încă nesfîrșit, n-a constituit singura lacună a fotbaliștilor noștri în acest amical care, iată, în materie de concluzii, se dovedește foarte util.

Apărătorii noștri au fost puși și ei, deseori, în dificultate, întrucît (după cum am aflat), fără să primească vreo indicație, au încercat să aplice jocul la ofsaid. Și aceasta, imediat după deschiderea scorului, cînd era limpede că contraatacurile adversarului (meșter în arta... contraatacului) se întețesc, în dorința de a restabili echilibrul. Este drept, în minutele 30 și 33, **Prati** a primit, de fiecare dată, balonul în flagrantă poziție de afară din joc. Dar, la prima acțiune, el a scăpat singur spre poarta lui **Adamache,** cam de la centrul terenului, deoarece **TOȚI CEI PATRU APĂRĂTORI S-AU AFLAT DEPARTE DE POARTĂ, PE ACEEAȘI LINIE.** În acest minut 30, de pildă, **Prati** se lansase pe cu-

Antrenorul Valcareggi *face față „asaltului" ziariștilor*
Foto: S. BAKCSY

tumit de arbitraj, dar, în primul rînd, de unele greșeli din jocul echipei noastre, și se referă la fundașii centrali, la Dumitru și la jocul la ofsaid, „element ce nu făcea parte din concepția echipei". În cabină, chipuri marcate de efort, dar fără zîmbetul satisfacției, ca altădată. Doar Domide și Hajnal par bucuria întruchipată. Domide, pentru golul înscris („a fost frumos, nu-i așa ?!") și pentru că un alt arădean, Kun, a pătruns în echipa națională, unde speră să rămînă. Alături, Kun, puțin trist, spune sincer „Păcat că am debutat cu Italia ! Era mai bine cu o echipă mai ușoară !.." Hajnal e bucuros pentru debut și pentru golul acela înscris de el, gol despre care refuză să creadă că n-a fost regulamentar. „În cele cîteva minute cît am jucat, n-am avut timp să dovedesc ce pot. Sper că voi mai avem prilejul. De acum încolo, mă voi pregăti zilnic cu gîndul la națională !" Dumitru, Radu Nunweiller și Deleanu vorbesc, printre altele, de valoarea vicecampioanei lumii, dar mai ales despre „apărătorii italieni care, efectiv, se agață de tine. Noi jucăm prea rar cu astfel de echipe !". Altă temă de meditație... Îl aud pe Angelo Niculescu felicitîndu-l cu glas tare pe Adamache și Lucescu. Se mai aud și alte cuvinte de preț pentru portarul de sub Timpa. Pe fața lui Adamache, mereu gravă, alunecă un zîmbet, delicat de mulțumire. Afară, în fața ușii, doi confrați conchid că „Răducanu ar fi primit încă 2 goluri". Și amintesc fazele acelea grele în care Adamache a fost formidabil... Dar dincolo de toate acestea, reținem finalul din dialogul cu Sătmăreanu : „Pentru viitor trebuie să facem o echipă puternică ! Avem mult de lucrat ! În ultima vreme am primit prea multe goluri !..."

Mircea M. IONESCU

VALCAREGGI : „Unde-i Dobrin ? Vreau să-l felicit !"

În sfîrșit, fluier final în acest meci cu atîtea peripeții, cu goluri care n-au fost... goluri, cu — uneori — atmosferă încărcată, cu o furtună (la propriu ca și la figurat) care a ocolit stadionul.

Mulți dintre jucători se află la mijlocul terenului, fac schimb de tricouri. Cel mai grăbit dintre italieni este însă **Spinosi,** cel ce a marcat autogolul. Nu vrea să știe de nimeni și de nimic. Rînd pe rînd, apar ceilalți. Cel mai anturat este **Mazzola.** A trecut prin atîtea bătălii...

— Cum v-ați simțit pe gazonul Bucureștiului ?

— Foarte bine ! Ca acasă ! Nu credeți că a fost un meci interesant ?

Iată-ne pe noi în postura de intervievați. N-am mai apucat să-i dăm răspunsul, pentru că prin ușa întredeschisă l-am văzut pe antrenorul **Valcareggi** luat literalmente cu asalt de... regimentul de ziariști italieni și nu voiam să scap ocazia :

— Meci interesant, pasionantă evoluție a scorului, rezultat echitabil. Unde-i Dobrin ? Vreau să-l felicit. A trecut uneori de Rosato în stil de mare jucător.

Iată-i și pe cei trei arbitri. Cam supărați, sau mi se pare ? În cabină. **Milivoje Gugulovici,** cel ce a condus partida de astă-toamnă cu Cehoslovacia, vorbește destul de bine românește. La început nici nu voia să audă de o declarație pentru presă. Într-un tîrziu, consimte cu greu :

— A fost unul din cele mai dificile meciuri conduse de mine. Și am o carieră destul de lungă, în special în partide oficiale. Băieții au fost foarte nervoși. Și era, doar, un meci amical.

— Nu credeți că primul gol al italienilor a fost ofsaid ?

Gugulovici își face de lucru cu ghetele... Apoi cu jambierele... Parcă ar fi preferat altă întrebare. Totuși :

— Nu a fost ofsaid ! Dacă eu l-am acordat, înseamnă că a fost un gol regulamentar. Nu, nici gînd de ofsaid !

— Dar cel marcat de români, la 3—3 ?

— Dragă domnule, colegul meu Travlejev se află pe față și a văzut mai bine și decît mine și decît dv. A semnalizat gol și am fluierat mingea la centru. Așa a fost !

Dar ce se mai întîmplă în vestiarul italienilor ? **Boninsegna,** eroul meciului Borussia Mönchengladbach—Internazionale (7—1) din C.C.E., cel lovit cu conserva metalică de bere, tocmai apare de la dușuri : **„Meciul de astă-seară a probat încă o dată că fotbalul este de multe ori la mina arbitrilor. La un moment dat spiritele se încinseseră și asta numai din cauza lor. În rest, meciul mi-a plăcut, a ținut spectatorii în tribune pînă la sfîrșit, s-a disputat tot timpul sub semnul imprevizibilului".**

Prati era bucuros de cele două goluri marcate : **„Nu, n-a fost ofsaid nici la primul, nici la al doilea,** spunea el oricui îl asculta. **Cînd am egalat, am țișnit după mingea trimisă înainte de Capello. Apărătorii dv am văzut că nu au obiceiul marcajului om la om și am profitat. La al doilea, la fel. Mazzola mi-a dat mingea, iar ai dv. s-au oprit cerînd ofsaid. Care ofsaid ?"..**

Mircea TUDORAN

ACEST EGAL CU AZZURRII...

Faptul cel mai interesat în această nocturnă cu **tricolori** și **azzurri** mi s-a părut a fi reacția publicului.

La început au fost, ca întotdeauna, aplauzele. **Tricolorii** forțau porțile de fier ale celebrei **difesa...** Au urmat minutele acelea lungi, în care tribuna a dezaprobat darul făcut **squadrei** de către arbitrul Gugulovici, un dar de care, poate, italienii nu ar fi avut nevoie. Apoi, însă, tribuna avea să-i părăsească pe **tricolori,** uitînd, desigur, că în fața noastră se află vicecampioana mondială.

Există în rîndul unora dintre suporterii echipei naționale o labilitate care nu prea contribuie la echilibrarea unor personalități fotbalistice și așa labile. Puțini sînt jucătorii tip Adamache, care după ce s-au măcinat timp de aproape zece ani pe banca rezervelor, să-și poată reaprinde reflexele cu o vigoare de adolescent. Iată de ce doar echilibrul și consecvența pot împăca furia latină a unui Dinu cu blîndețea lui Lupescu. Numai acest echilibru a putut lega mișcarea strepezită a lui Dumitrache cu gesturile rafinate ale lui Dobrin. Numai acest echilibru ar putea împăca nervozitatea de tip italian a lui Lucescu cu nonsalanța suedeză a lui Domide.

Sîmbătă, mulți au regretat absența lui Neagu, după ce, vreme de doi ani, îi ceruseră abdicarea în termeni prea puțini protocolari. Sîmbătă, pînă spre sfîrșit, am auzit voci cerînd capul „frumosului Flavius". A fost suficient, însă, acel superb cap-Müller, pentru ca echipa națională să nu mai fie concepută fără înaintașul arădean. Sîmbătă, după faza aceluiași gol, Sătmăreanu reintrase în galeria fundașilor de atac europeni. A fost destul, însă, ca Prati să-l faulteze cu abilitate, la al treilea gol, pentru ca numele „olimpicului" Pop să revină pe buzele alchimiștilor de ocazie. Sîmbătă, în sfîrșit, la 3—2 pentru Mazzola, Fănuș Neagu propunea **înlocuirea lui Angelo cu Puiu Cosmoc.** Și numai **șutul debutantului Hajnal** avea să-i permită antrenorului constănțean să se consacre în liniște ultimelor două etape ale campionatului, de care depinde dificila bătălie a Farului pentru supraviețuirea în prima divizie.

În acest joc cu Italia, echipa națională a intrat în a doua jumătate a centenarului său. Fără îndoială că tricolorii au ținut mult să-și serbeze semicentenarul la Bruxelles. Din păcate, șutul lui Szőke a contramandat pînă și festivitatea așteptată acasă, în cadrul căreia un Rudy Weizer, un Bindea, un Albu, un Voinescu, un Pîrcălab ar fi avut, poate, dreptul de a primi o strîngere de mînă. (Am avut încă o dată prilejul de a înregistra un nou caz de... labilitate, la discreția unui gol, a unui șut, a unui luft.)

La 1—2, Cornel Dinu a ieșit cu înverșunare din cușca apărării și a pornit la atac, fără să delibereze prea mult. Și astfel a fost cu putință acest 3—3, care, pe deasupra obișnuitelor rezerve tehnico-tactice : reprezintă primul nostru punct în palmaresul italo-român. Un punct care înseamnă, dacă vreți, darul făcut de „tricolorii 1972" propriei lor istorii.

Ioan CHIRILĂ

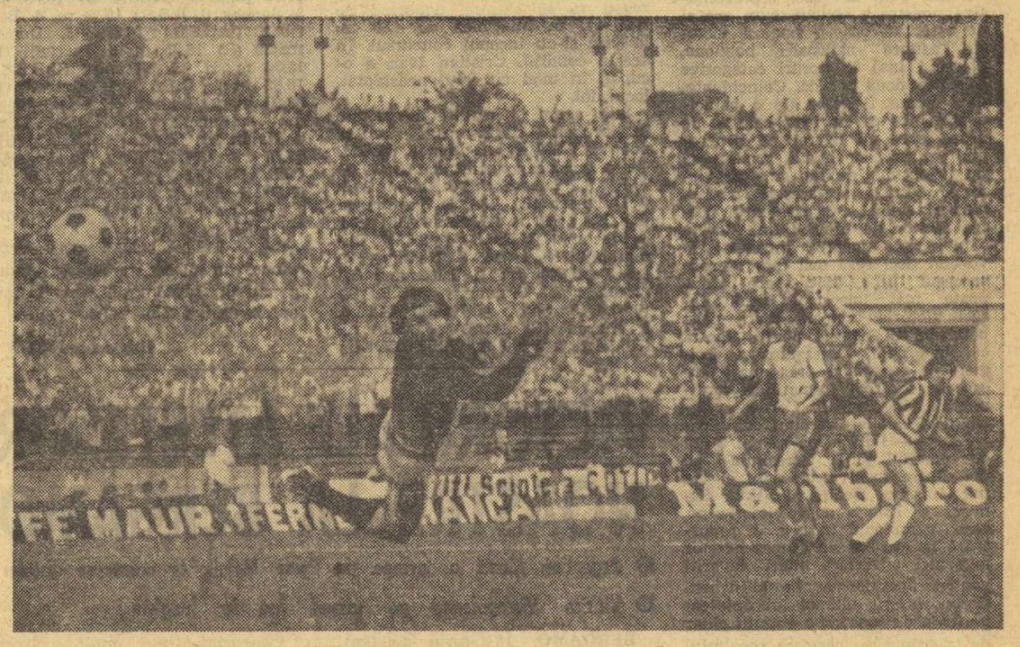

Tamașiu înscrie golul al treilea pentru echipa de juniori a Bucureștiului, în pofida spectaculosului său plonjon, portarul polonez Ciesielski *este învins.* Foto: DRAGOȘ NEAGU

DUPĂ PARTIDA DE JUNIORI BUCUREȘTI-VARȘOVIA

MULTE ELEMENTE TINERE, DOTATE, CARE PROMIT

Sîmbătă, în deschidere la partida România—Italia, s-a disputat jocul internațional de juniori dintre selecționatele orașelor București și Varșovia.

Din capul locului trebuie spus că gazdele nu au aliniat cea mai bună garnitură de care ar putea dispune la ora actuală, deoarece patru echipe (Progresul, Centrul 23 August, Dinamo și Dinamo Obor) care dau jucători selecționatei sînt angrenate în competiții naționale oficiale. Beneficiind de o garnitură „mozaic", selecționata Bucureștiului (alcătuită din jucători ce proveneau de la șase cluburi), a prestat, totuși, un joc plăcut, cu multe faze spectaculoase, pentru care a primit aplauze la scenă deschisă. În ciuda unor absențe, echipa pe care trio-ul de antrenori Ion Costea, Leon Lazăr și Emiș Floruț a aliniat-o în confruntarea cu varșovienii este o formație de perspectivă, cu o bună valoare, cu jucători născuți după 1 august 1954. **„Despre acești tineri juniori pe care i-a aliniat selecționata Bucureștiului veți auzi cît de curînd"** — ne mărturisea sîmbătă prof. **Traian Tomescu,** șeful secției de fotbal a C.M.B.E.F.S. Acestei opinii îi subscriem, remarcînd ființa jucători cu frumoase calități fizice și destul de avansate cunoștințe tehnice. În mod special s-a impus atacantul central **Vanea** (un jucător cu o bună tehnică și un mare apetit al golului) care, deși nu a împlinit încă 18 ani, este titular în echipa de seniori a Tehnometalului, care activează în Divizia C. În afară de Vanea, o impresie frumoasă au mai lăsat portarul **Roșca** care, printre alte situații critice la poarta sa, a apărat și o lovitură de la 11 m, fundașii laterali **Gurila** și **Radu Ilie,** fundașii centrali **Grigoraș** și **Verescu,** mijlocașul **Burma** și înaintașul **Tamașiu.** Acești tineri și talentați jucători în formare, dacă vor fi supravegheați și instruiți cu multă atenție, avem toate motivele să sperăm că vor deveni jucători de bază în primul eșalon al fotbalului nostru.

Echipa orașului Varșovia (alcătuită pe scheletul echipelor Gwardia, Legia și Mop), deși învinsă la scor, a opus totuși o dîrză rezistență, deținînd în unele perioade de joc chiar inițiativa, dar imprecizia atacanților în fazele de finalizare a lipsit-o de un rezultat mai onorabil. De la oaspeți, facem totuși o remarcă, pe portarul **Ciesielski,** care prin intervențiile sale, pe cît de spectaculoase, pe atît de utile, și-a cîștigat simpatia spectatorilor bucureșteni.

Aurel PĂPĂDIE

CELE DOUĂ CABINE ȘI VIAȚA LOR DUPĂ MINUTUL 90

Teme de meditație în vestiarul echipei române...

Am pătruns în lumea cabinelor mai devreme decît era obiceiul. Am pătruns la pauză. Prati înscrisese în prima repriză două goluri cu... concursul arbitrilor și trebuia să existe o reacție psihică. În pauză, în cabina „Squadrei azzurra" e liniște. În cabina jucătorilor noștri se discuta numai despre arbitraj. Radu Nunweiller iese pe culoar și zice contrariat : **„La golul întîi a fost un ofsaid de 4 metri !"** Nicolae Soare, crainicul reporter al Radiodifuziunii, intervine ca un bun psiholog : **„Fii calm, Răducule, și uită acum toate astea ! Gîndește-te că mai e o repriză și trebuie să schimbăm rezultatul !".**

Iese pe culoar, agitat, arbitrul de centru, iugoslavul Gugulovici, un munte de om. Explică în... românește, într-un monolog nervos : **„La al doilea gol nu a fost ofsaid ! La primul, poate a fost, dar eu nu arbitrez singur, e și tușierul !"** Care va să zică, arbitrul de centru se convinsese de greșeala pornită de la unul din tușieri...

...Imediat după meci, urc treptele spre cabine, printre jucătorii noștri. Cu Mircea Lucescu deschid seria „dialogurilor-fulger". Căpitanul echipei noastre naționale spune că dominanta jocului a fost... arbitrajul. Mai bine zis, greșelile de arbitraj. **„De la Guadalajara** — încheie Lucescu — **pînă azi, acesta e al treilea meci amical. Or, numai cu trei meciuri amicale în doi ani nu poți ține în formă o echipă națională !"** O temă de meditație... În fața vestiarului, înconjurat de ziariști, Angelo Niculescu, realist ca întotdeauna, se declară nemulțumit de arbitraj, dar, în primul rînd, de unele greșeli din jocul echipei noastre, și se referă la fundașii centrali, la Dumitru și la jocul la ofsaid, „element ce nu făcea parte din concepția echipei". În cabină, chipuri marcate de efort, dar fără zîmbetul satisfacției, ca altădată. Doar Domide și Hajnal par bucuria întruchipată. Domide, pentru golul înscris („a fost frumos, nu-i așa ?!") și pentru că un alt arădean, Kun, a pătruns în echipa națională, unde speră să rămînă. Alături, Kun, puțin trist, spune sincer **„Păcat că am debutat cu Italia ! Era mai bine cu o echipă mai ușoară !.."** Hajnal e bucuros pentru debut și pentru golul acela înscris de el, gol despre care refuză să creadă că n-a fost regulamentar. **„În cele cîteva minute cît am jucat, n-am avut timp să dovedesc ce pot. Sper că voi mai avem prilejul. De acum încolo, mă voi pregăti zilnic cu gîndul la națională !"** Dumitru, Radu Nunweiller și Deleanu vorbesc, printre altele, de valoarea vicecampioanei lumii, dar mai ales despre **„apărătorii italieni care, efectiv, se agață de tine. Noi jucăm prea rar cu astfel de echipe !".** Altă temă de meditație... Îl aud pe Angelo Niculescu felicitîndu-l cu glas tare pe Adamache și Lucescu. Se mai aud și alte cuvinte de preț pentru portarul de sub Timpa. Pe fața lui Adamache, mereu gravă, alunecă un zîmbet, delicat de mulțumire. Afară, în fața ușii, doi confrați conchid că **„Răducanu ar fi primit încă 2 goluri".** Și amintesc fazele acelea grele în care Adamache a fost formidabil... Dar dincolo de toate acestea, reținem finalul din dialogul cu Sătmăreanu : **„Pentru viitor trebuie să facem o echipă puternică ! Avem mult de lucrat ! În ultima vreme am primit prea multe goluri !..."**

Mircea M. IONESCU

VALCAREGGI : „Unde-i Dobrin ? Vreau să-l felicit !"

În sfîrșit, fluier final în acest meci cu atîtea peripeții, cu goluri care n-au fost... goluri, cu — uneori — atmosferă încărcată, cu o furtună (la propriu ca și la figurat) care a ocolit stadionul.

Mulți dintre jucători se află la mijlocul terenului, fac schimb de tricouri. Cel mai grăbit dintre italieni este însă **Spinosi,** cel ce a marcat autogolul. Nu vrea să știe de nimeni și de nimic. Rînd pe rînd, apar ceilalți. Cel mai anturat este **Mazzola.** A trecut prin atîtea bătălii...

— Cum v-ați simțit pe gazonul Bucureștiului ?

— Foarte bine ! Ca acasă ! Nu credeți că a fost un meci interesant ?

Iată-ne pe noi în postura de intervievați. N-am mai apucat să-i dăm răspunsul, pentru că prin ușa întredeschisă l-am văzut pe antrenorul **Valcareggi** luat literalmente cu asalt de... regimentul de ziariști italieni și nu voiam să scap ocazia :

— Meci interesant, pasionantă evoluție a scorului, rezultat echitabil. Unde-i Dobrin ? Vreau să-l felicit. A trecut uneori de Rosato în stil de mare jucător.

Iată-i și pe cei trei arbitri. Cam supărați, sau mi se pare ? În cabină. **Milivoje Gugulovici,** cel ce a condus partida de astă-toamnă cu Cehoslovacia, vorbește destul de bine românește. La început nici nu voia să audă de o declarație pentru presă. Într-un tîrziu, consimte cu greu :

— A fost unul din cele mai dificile meciuri conduse de mine. Și am o carieră destul de lungă, în special în partide oficiale. Băieții au fost foarte nervoși. Și era, doar, un meci amical.

— Nu credeți că primul gol al italienilor a fost ofsaid ?

Gugulovici își face de lucru cu ghetele... Apoi cu jambierele... Parcă ar fi preferat altă întrebare. Totuși :

— Nu a fost ofsaid ! Dacă eu l-am acordat, înseamnă că a fost un gol regulamentar. Nu, nici gînd de ofsaid !

— Dar cel marcat de români, la 3—3 ?

— Dragă domnule, colegul meu Travlejev se află pe față și a văzut mai bine și decît mine și decît dv. A semnalizat gol și am fluierat mingea la centru. Așa a fost !

Dar ce se mai întîmplă în vestiarul italienilor ? **Boninsegna,** eroul meciului Borussia Mönchengladbach—Internazionale (7—1) din C.C.E., cel lovit cu conserva metalică de bere, tocmai apare de la dușuri : **„Meciul de astă-seară a probat încă o dată că fotbalul este de multe ori la mina arbitrilor. La un moment dat spiritele se încinseseră și asta numai din cauza lor. În rest, meciul mi-a plăcut, a ținut spectatorii în tribune pînă la sfîrșit, s-a disputat tot timpul sub semnul imprevizibilului".**

Prati era bucuros de cele două goluri marcate : **„Nu, n-a fost ofsaid nici la primul, nici la al doilea,** spunea el oricui îl asculta. **Cînd am egalat, am țișnit după mingea trimisă înainte de Capello. Apărătorii dv am văzut că nu au obiceiul marcajului om la om și am profitat. La al doilea, la fel. Mazzola mi-a dat mingea, iar ai dv. s-au oprit cerînd ofsaid. Care ofsaid ?"..**

Mircea TUDORAN

Ștefan COVACI: „ATACANȚII NOȘTRI SÎNT PREA... BLÎNZI"

În tribunele stadionului „23 August" a fost prezent sîmbătă seara și Ștefan Covaci, antrenorul triplu-campioanei Ajax.

— Cu ce idee ați rămas de la meciul România—Italia ?

— În primul rînd, cu aceea că jocurile amicale nu mai au azi parfumul de acum 20—30 de ani, de pe timpul meu. Acum doar cele oficiale te fac să tresari cu adevărat. Apoi, cu aceea că italienii au în continuare foarte mari și multe talente în fotbal. Spinosi, Agroppi, Causio, Marchetti pot deveni oameni de mîna întîi în echipa veteranului Valcareggi. Și noi am fost în aceeași situație : Kun, Hajnal, Nae Ionescu. Cît de greu se face însă trecerea de la tricoul de club la cel național !

— Cum vi s-a părut echipa României ?

— A jucat așa cum o știam. Nu înțeleg însă un lucru : la noi jucătorii „răi", agresivi, se află în apărare, iar cei blînzi, în atac. Cred că ar trebui să fie invers, sau, cel puțin, să fie la fel de „răi" și cei din atac. Lî mine, în tribună, se afla Michaud, omul cu autogolul de la Lausanne. Acum e antrenorul național elvețian. Și el era de aceeași părere. A venit să-i vadă pe italieni, fiindcă sînt în grupă cu elvețienii în preliminariile C.M. Lui i-a plăcut meciul, l-a găsit interesant. Dar pentru ochii mei bătrîni... Poate greșesc eu, dar anul petrecut la Ajax mi-a dat o altă viziune asupra fotbalului.

— O întrebare în afara meciului România — Italia : de ce a fost ales Dumitru și nu alt jucător român pentru acea selecționată internațională care a jucat recent la Belgrad ?

— Eu, ca antrenor al selecționatei, puteam chema pe oricine. Dar, fiindcă era vorba de un jucător român, am propus ca alegerea să o facă ziariștii iugoslavi, care văzuseră echipa României, la Belgrad, în meciul cu Ungaria. Alegerea lor s-a oprit asupra lui Dumitru.

IN DIVIZIA B
O ETAPĂ CU MULTE GOLURI

SERIA I

Progresul Brăila — Metalul Plopeni 2—0 (0—0)
Portul Constanța — C.F.R. Pașcani 0—1 (0—1)
Dunărea Giurgiu — Ceahlăul Piatra Neamț 1—0
(întrerupt, în min. 48, din cauza timpului nefavorabil ; se reia azi)
F.C. Galați — Sportul studențesc 1—2 (1—0)
Chimia Rm. Vîlcea — Poiana Cîmpina 1—0 (1—0)
Metalul Tîrgoviște — Știința Bacău 1—0 (0—0)
Metalul București — Politehnica Galați 3—0 (1—0)
Ș.N. Oltenița — Progresul București (disputat joi, 8 iunie) 3—2

CLASAMENTUL

1.	**SPORTUL STUDENȚESC**	29	18	9	2	50—27 45
2.	**Progresul B.**	29	14	7	8	50—29 35
3.	**Ș.N.O.**	29	14	5	10	33—34 33
4.	**Metalul Buc.**	29	12	7	10	36—26 31
5.	**F.C. Galați**	29	12	6	11	36—32 30
6.	**Progr. Br.**	29	13	3	13	35—25 29
7.	**„Poli" Galați**	29	10	9	10	34—28 29
8.	**Metalul Trg.**	29	11	6	12	28—34 28
9.	**Chimia R.V.**	29	12	4	13	25—36 28
10.	**Metalul Plop.**	29	11	5	13	32—32 27
11.	**CFR Pașcani**	29	11	5	13	32—33 27
12.	**Ceahlăul P.N.**	28	11	4	13	32—40 26
13.	**Dunărea Gg.**	28	8	10	10	20—28 26
14.	**Știința Bc.**	29	8	9	12	23—33 25
15.	**Poiana Cîmp.**	29	10	4	15	33—45 24
16.	**Portul C-ța.**	29	6	7	16	28—45 19

ULTIMA ETAPĂ (25 iunie) : Progresul Buc. — Portul Constanța, C.F.R. Pașcani — F.C. Galați, Metalul Plopeni — Dunărea Giurgiu, Știința Bacău — Metalul București, Poiana Cîmpina — Progresul Brăila, Politehnica Galați — Metalul Tîrgoviște, Sportul studențesc — Chimia Rm. Vîlcea, Ceahlăul P. Neamț — S. N. Oltenița.

SERIA a II-a

C.S.M. Sibiu — Politehnica Timișoara 1—1 (0—0)
CFR Arad — Min. Anina 3—1 (2—0)
Olimpia Oradea — Vulturii textila Lugoj 7—0 (4—0)
Gaz metan Mediaș — Chimia Făgăraș 1—0 (1—0)
Electroputere Craiova — Minerul Baia Mare 5—1 (2—1)
Corvinul Hunedoara — Metalurgistul Cugir 1—0 (1—0)
C.F.R. Timișoara — C.S.M. Reșița 1—2 (1—1)
Gloria Bistrița — Olimpia Satu Mare 2—0 (0—0)

CLASAMENTUL

1.	**CSM REȘIȚA**	29	18	5	6	46—23 41
2.	**CFR Arad**	29	13	5	11	39—40 31
3.	**Minerul B.M.**	29	12	6	11	45—40 30
4.	**CSM Sibiu**	29	12	6	11	29—30 30
5.	**„Poli" Timiș.**	29	11	7	11	45—32 29
6.	**Gloria Bistrița**	29	13	3	13	31—33 29
7.	**Olimpia S.M.**	29	13	3	13	23—26 29
8.	**Min. Anina**	29	12	5	12	37—42 29
9.	**Olimpia Ord.**	29	13	2	14	41—34 28
10.	**CFR Timiș.**	29	10	8	11	33—28 28
11.	**Electro. Cv.**	29	12	4	13	35—37 28
12.	**Gaz metan**	29	12	4	13	20—27 28
13.	**Metal. Cugir**	29	11	5	12	27—29 27
14.	**Chimia Fgr.**	29	12	2	15	43—43 26
15.	**Corvinul Hnd.**	29	11	4	14	29—35 26
16.	**Vulturii Lugoj**	29	10	5	14	24—48 25

ULTIMA ETAPĂ (25 iunie) : Minerul Anina — Gaz metan Mediaș, C.S.M. Reșița — Gloria Bistrița, Chimia Făgăraș — C.F.R. Timișoara, Olimpia Satu Mare — Corvinul Hunedoara, Metalurgistul Cugir — C.F.R. Arad, Politehnica Timișoara — Electroputere Craiova, Vulturii textila Lugoj — C.S.M. Sibiu, Minerul Baia Mare — Olimpia Oradea.

Campionatul republican al juniorilor și școlarilor

REZULTATELE PRIMEI ETAPE A TURNEULUI FINAL

Ieri, la Ploiești, și Arad, s-au disputat primele meciuri din cadrul turneului final al campionatului republican de juniori.

Iată scorurile primei etape :

PLOIEȘTI — seria I.

Dinamo București — Farul Constanța 3—2 (2—1). Au marcat : Roșu, Custof, Manole (autogol) respectiv Ghiță și I. Măciucă (din 11 m).

Politehnica Iași — Minerul Comănești 5—1 (3—1). Au marcat : Florian, Croitoru, Mirită, Hangan (autogol), Moldovan, respectiv Mieriușcă.

Seria a II-a : **Steaua „23 August" București — Școala sportivă Sibiu** 4—1 (3—0). Au marcat : Răducanu (2), Șumulanschi, Hirșulescu, respectiv Gabel.

Progresul București — Dinamo Obor București 2—0 (0—0). Au marcat : Bora și Dumitriu.

ARAD — Seria I

Școala sportivă Craiova — U. M. Timișoara 1—0 (1—0) A marcat : Mirea.

U.T.A. — Crișul Oradea 2—0 (1—0). A marcat : Tisa (2 — unul din 11 m).

Seria a II-a : **„U" Cluj — Politehnica Timișoara** 3—0 (0—0). Au marcat : Eremia (2) și Păuna. **Minerul Baia Mare — Unirea Alba Iulia** 2—1 (1—0). Au marcat : Crișan, Somcutean, respectiv Rusu.

Ieri, în Giulești

RAPID - STEAUA 4-3 (1-2)

Ieri dimineață, pe stadionul Giulești, cîteva sute de adevărați suflețiști au înfruntat căldura toridă pentru a urmări „amicalul" dintre două formații cu firmă în fotbalul nostru, Rapid și Steaua. Spectatorii nu au avut ce regreta, deoarece partida a fost plăcută și cu multe goluri (7). La capătul celor 90 de minute de joc, victoria a revenit pe merit echipei Rapid, cu scorul de 4—3 (1—2). După ce rapidiștii deschid scorul prin **M. Stelian** (min. 16), stelliștii egalează și preiau conducerea prin golurile înscrise de **Pantea** (min. 22 și 32). În repriza a doua, feroviarii au o revenire puternică și înscriu de trei ori prin **Neagu** (min. 54), **M. Stelian** (min. 65) și **Stefan** (min. 70), primind la rîndul lor un gol înscris de Naom (min. 65). A condus bine arbitrul D. Rădulescu.

PRONOSPORT

Așa arată o variantă cu 13 rezultate exacte la concursul Pronosport nr. 25 etapa din 18 iunie 1972 :

I.	Metalul Trg. — Știința Bc	1
II.	F.C. Galați — Sp. stud.	2
III.	Progr. Br. — Met. Plop.	1
IV.	Dunărea — Ceahlăul	anulat
V.	Chimia R.V. — Poiana	1
VI.	Portul — CFR Pașcani	2
VII.	CSM Sibiu — „Poli" Tim.	x
VIII.	CFR Tim. — CSM Reșița	2
IX.	CFR Arad — Min. Anina	1
X.	Olimpia Ord. — Vulturii	1
XI.	Gaz metan — Chimia Fgr.	1
XII.	Electroputere — Min. B.M.	1
XIII.	Corvinul — Met. Cugir	1

Fond de premii 226 511 lei

Meciul IV, Dunărea — Ceahlăul, întrerupîndu-se din cauza timpului — se anulează. Conform regulamentului, toate variantele primesc rezultat exact.

TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ
LOTO
AUTOTURISME
EXCURSII
PREMII ÎN BANI

PUTEȚI PARTICIPA PE BILETE DE 2 LEI, 5 LEI ȘI 15 LEI VARIANTA
VARIANTELE DE 15 LEI VĂ DAU DREPTUL DE PARTICIPARE
LA TOATE EXTRAGERILE CU ȘANSE MARI DE CÎȘTIG
AZI ULTIMA ZI PENTRU PROCURAREA BILETELOR!